

Pluriforme samenleving:

Paragraaf 1:

Hoe verdraagzaam is Nederland omgegaan met verschillen?
Hoe definiëren we tolerantie in een pluriforme samenleving?

1.1

Er werd vroeger op verschillende naar Nederland gekeken door andere landen. Er waren 2 meningen.

- **Vrijheidsdrang**: De behoefte om vrij te kunnen zijn in je doen en laten.
- **Ordening**: verlangden naar orde

Deze 2 dingen gingen lastig samen. Om vrijheidsdrang te krijgen kon een land niet georderd zijn en om een land te ordenen kan er minder vrijheid zijn. In Nederland waren/zijn er verschillende groepen (in geloof, sociale klassen) en daarom is Nederland een **pluriforme samenleving**.

Doordat er zo veel verschillende groepen waren was het lastig om het land een te houden. Het heeft ook heel lang geduurd voordat de inwoners van Nederland zich een land gingen voelen. De opstand tegen Spanje was niet bedoeld om een zelfstandig land te worden, maar om zichzelf te beschermen. Er waren veel verschillen tussen groepen (geloof, klassen, noord, zuid) Daardoor waren er ook buitenstaanders. Door de groepen noemde we onszelf de Republiek der Verenigde Provinciën. Door de komst van de immigranten werd het voor de Nederlanders kwamen er meer verschillen in de groepen.

Toen Nederland meer een land werd hebben **Communicatiemiddelen** (bijvoorbeeld: krant en spoorwegen) goed geholpen. Want toen de afstanden tussen de inwoners van Nederland kleiner waren. Betrokken de Nederlanders elkaar meer te verbinden. Daardoor kwam er op 1 mei 1909 in Nederland dezelfde **tijdsrekening** ingevoerd. (Dat alle klokken gelijk lopen)

1.2

Nederland is een klein land daardoor hebben de mensen snel veel met elkaar te maken. En dat heeft invloed op hoe mensen met elkaar omgaan. Daardoor is er sprake van **morele geografie**. Morele geografie ging in Nederland samen met pluriforme karakter. Dat zorgde ervoor dat er tolerantie nodig was. De tolerantie was eerste een **pragmatische keuze**. (het zich richt op het nut en de bruikbaarheid)

Tolerantie hield vroeger in dat iets werd toegestaan terwijl het eigenlijk was verboden. Er bestond in die tijd dus ook een **Vrijheid van geweten**, je stond vrij om bepaalde denkbeelden te hebben. Zelfs kon je die niet zomaar delen met iedereen.

Aan tolerantie zat ook een **princiële kant** (Tolerantie uit overtuiging) Mensen waren er van overtuigt dat ze hun mening mochten uiten.

1.3

Nederland heeft op verschillende manieren geprobeerd om te gaan met de verschillen in het land. Daardoor heeft het in de lange geschiedenis een culturele ontwikkeling doorgemaakt. Die wordt omschreven door de begrippen **poldermodel** en **pacificatiedemocratie**.

Poldermodel betekent: het streven naar een overeenstemming in de politiek en maatschappij, hierbij worden vaak compromissen gesloten.

Pacifcatiedemocratie betekent: staatsvorm waarbij de leiders ondanks hun meningsverschillen bereid zijn om samen te werken.

In Nederland is er een vermogen om conflicten te vermijden. De pluriforme karakter kwam steeds meer naar boven door het sluiten van compromissen. Er werd voortdurend gezocht naar een middenweg. Die zoektocht naar het midden kwam er ook een conformisme. met **conformisme** wordt bedoeld: het verlangen om zich aan te passen aan de opvattingen en gedragingen van de meerderheid in de samenleving. Oftewel we passen ons aan aan wat de meerderheid vindt.

1.4

In de periode na de moorden op Pim Fortuyn en Theo van Gogh is het **politieke conflict** (Meningsverschil / discussie / ruzie in de politiek) en **sociale conflict** (Meningsverschil / discussie / ruzie op sociaal gebied, dus m.b.t mensen en relaties tussen mensen.) groter geworden. De vraag is of conformisme wat Nederland kende en kenmerkte voorbij is.

Er heeft in Nederland een **polarisatie** (Het veroorzaken van een conflict of het versterken van tegenstellingen tussen partijen of bevolkingsgroepen.) plaatsgevonden. Dit is goed te zien in de politiek, hadden in 1986 VVD, CDA en PvdA nog 128 van de 150 zetels, zijn hier in 2017 nog maar 61 van over. Er is dus goed te zien hoeveel verdeelder Nederland is geworden.

De **sociale cohesie** komt hierdoor onder druk te staan. Het vertrouwen in elkaar, maar ook in de overheid zou afnemen. Het is nu nog te vroeg om te zeggen of de compromiscultuur voorgoed verdwenen is of dat het een fase is, net zoals in de jaren zestig.

Paragraaf 2:

Waarin verschillen culturen van elkaar?

2.1

Mensen die veel en langdurig met elkaar optrekken, ontwikkelen een gezamenlijke cultuur. In een cultuur zijn alle waarden, normen en andere aangeleerde kenmerken die de leden van de groep of samenleving met elkaar gemeen hebben hetzelfde.

2.2

Het cultuur bepaalt een deel van je persoonlijkheid. Dat komt door hoe je bent opgegroeit. Ook hebben mensen door hun cultuur een gemeenschappelijk referentiekader met deels dezelfde normen, waarden en gewoontes. Daardoor begrijpen ze elkaar en kunnen makkelijker gedachten en gevoelens uitwisselen. Als laatste geeft cultuur richting aan het denken en doen van de mensen. Het werkt gedragsregulerend, het doet het gedrag van mensen geoerdend en voorspelbaar verlopen

Een dominante cultuur is het geheel van waarden, normen en kenmerken dat door de meeste mensen binnen een samenleving worden geaccepteerd. Een dominante cultuur is nodig om de samenleving goed te laten functioneren.

Bij een subcultuur spreken we van de normen, waarden en andere kenmerken van een specifieke groep die afwijken van de dominante cultuur.

Cultuur, ook dominante cultuur, kan veranderen onder invloed van sub- en tegenculturen. Met tegencultuur worden groepen bedoeld die zich verzetten tegen (delen van) de dominante cultuur of daar zelfs een bedreiging voor vormen.

2.3

De belangrijkste kenmerken van een cultuur worden doorgegeven aan nieuwe mensen door socialisatie, het proces waarbij iemand bewust en onbewust de waarden, normen en andere cultuurkenmerken van een andere cultuur krijgt aangeleerd. Door socialisatie blijft een cultuur bestaan. Socialisatie vindt plaats via imitatie. Een kind doet snel het gedrag na van mensen die dicht bij hem of haar staan. Dat is imitatie (nadoen van gedrag)

Socialisatie vindt niet alleen plaats binnen de gemeenschappen waar je toe behoort, maar ook via socialiserende instituties. Zoals social media of door de overheid.

Het socialisatieproces vindt plaats door middel van sociale controle, de manier waarop mensen andere stimuleren of dwingen zich aan de geldende normen te houden. Oftewel instellingen, organisaties en overige collectieve gedragspatronen waarmee de cultuuroverdracht in een samenleving plaatsvindt. Dit gebeurt zowel door door gesproken en afgesproken regels. Sociale controle vindt ook plaats in de vorm van positieve en negatieve sancties. Sancties zijn straffen of beloningen die ervoor zorgen dat de normen worden nageleefd.

Door groepsidentificatie, waarbij mensen zich gebonden voelt met de cultuur, heeft tot gevolg dat onze persoonlijkheid of identiteit voor een deel bestaat uit sociale elementen.

2.4

Vijf belangrijkste dimensies waarin culturen van elkaar verschillen:

- **Machtsafstand**. hoe er wordt omgegaan met verschillen. Als verschillen worden geaccepteerd dan is er een grote machtsafstand.
- **Individualisme vs. collectivisme**. de mate aan waarin individuen zich deel voelen van groepen. Bij een collectivistische maatschappij horen mensen vanaf geboorte al bij een hechte groep. Bij een individualistische maatschappij zijn de banden tussen mensen heel erg los.
- **Masculiniteit vs. feminiteit**. De rolverdeling tussen mannen en vrouwen. Masculiniteit: wereld van mannen en vrouwen duidelijk gescheiden. Feminiteit: vrouwelijke en mannelijke taken lopen in elkaar over.
- **Onzekerheidsvermijding**. de mate van angst voor de toekomst binnen een samenleving zien. Bij een hoge onzekerheid vermijdings in een land willen mensen graag zekerheid in hun werk, sparen veel.
- **Oriëntatie op de lange vs. korte termijn**. de mate waarin de maatschappij gericht is op de toekomst of juist meer op het heden. Maatschappijen die meer op het heden zijn gericht worden gekenmerkt door 'pluk de dag' en hebben behoefte aan snelle resultaten

2.5

Culturen kunnen in een ding ook heel erg op elkaar lijken: ze kennen vooroordelen. ze noemen het ook wel **Etnocentrisme** en dat betekent een manier van kijken waarbij de eigen groep wordt gezien als het middelpunt van alles en alle anderen worden daaraan afgemeten. Een **vooordeel** is onontkoombaar. Iedereen heeft vooropgezette meningen over een andere groep of cultuur.

Een groep mensen zet zich eerder af tegen groepen waartoe zij zelf niet behoren. daarbij speelt onzekerheid een belangrijke rol in en versterkt in tijden van grote maatschappelijk verandering. Dit kan leiden tot **xenofobie**, haatdragendheid tegenover alles wat als vreemd wordt ervaren kan tot agressie en geweld leiden.

Paragraaf 3:

Wat kan Nederland leren van klassieke immigratielanden?

3.1

Eeuwenlang komen er mensen uit andere landen naar Nederland. In de 19e eeuw en begin de 20ste eeuw kwamen er minder mensen omdat het slecht ging met de economie. Sinds de jaren 60 van de vorige eeuw neemt de immigratie weer toe. Er zijn veel redenen om een land te verlaten zoals armoede of vervolging. Dit noem je **pushfactoren** en redenen zoals welvaart of veiligheid zijn **pullfactoren**. Push- en pullfactoren vullen elkaar meestal aan. Veel migranten denken weg te gaan om geld te verdienen en daarna terug te gaan naar hun stamland, maar in werkelijkheid gebeurt dat niet vaak. Dat komt vaak doordat ze de taal

leren, de kinderen aan de omgeving wennen, ze de taal van herkomst niet meer goed kunnen spreken en doordat ze hier meer gezien worden door de andere mensen. Ze wennen aan de inrichting van Nederland. De migranten worden ook wel gastarbeiders genoemd, omdat ze uiteindelijk weer terug gaan, maar dit gebeurt dus vaak niet.

3.2

20% van de bevolking zijn migranten. In grote steden zoals Rotterdam ligt het percentage veel hoger. Daar is het 50%. Deze percentages zijn gebaseerd op het aantal allochtonen en autochtonen. Iemand is allochtoon wanneer hij of zij één ouder heeft die in het buitenland is geboren. Iemand is een autochtoon als die in Nederland is geboren en de (groot)ouders ook hier ook zijn geboren en opgegroeid. De immigranten uit bijvoorbeeld Europa of de VS zijn allochtonen. De begrippen allochtoon en autochtoon zijn bedacht om zo neutraal mogelijk over verschillende afkomsten te spreken. Zo werd er een verschil gemaakt tussen allochtonen en autochtonen.

Het bedrag dat scholen voor allochtonen kreeg was 1,9 keer zo hoog dan voor autochtonen. Onbedoeld ontstonden er twee delen van de samenleving. Daardoor ontstonden er discussies, want als een kind hier is geboren, maar de ouders van een ander land komen, dan worden de kinderen toch gezien als een deel van de migratiegeschiedenis. Terwijl het natuurlijk een groot verschil is of je eerst in een ander land bent opgegroeid en dan hierheen komt of dat je hier bent opgegroeid. Doordat het begrip allochtoon een probleem opleverde, heeft de overheid ervoor gekozen om het niet meer te gebruiken. In plaats daarvan wordt er gesproken over inwoners met een migratieachtergrond. Het woord autochtoon wordt wel nog gebruikt.

3.3

De VS, Canada en Australië zijn de klassieke immigratielanden, omdat hun samenleving vanaf het begin al gevormd wordt door de komst van migranten. Hun migratiegeschiedenis lijkt heel erg op elkaar. In de geschiedenis heeft Europa hardhandig de landen gekoloniseerd. Daardoor was er uitroeiing van de oorspronkelijke bewoners (Indianen en Aboriginals). Oorspronkelijk waren de landen dun bevolkt en daarom waren ze aantrekkelijk voor de migranten uit Europa. Dit had invloed op de natuur. Bijvoorbeeld door het aanleggen van spoorwegen. Dit is allemaal geschiedenis van de VS, Canada en Australië. Daarom speelt dus de immigratie van Europeanen een grote rol.

De migratiegeschiedenis van de landen in Europa komen ook overeen. De herkomst van de meeste migranten is Europa. Europa kreeg daarom alle ruimte om uit te breiden terwijl andere delen van de wereld dun bevolkt waren. Door sommige landen die dun bevolkt waren, werd een selectie gemaakt van migranten. Dat werd gedaan om de ongewenste migranten uit het land te houden. De ongewenste migranten blokkeerden de groei van het land.

Andere dun bevolkte landen begonnen al vroeg met het in orde brengen (= regulering) van migratie. In het begin gebeurde dat nog weinig en was het vooral gericht op het tegen gaan van Aziatische migranten.

In 1900 werden migranten uit Groot-Brittannië, Ierland, Duitsland en de Scandinavische landen overvallen door de nieuwe migranten uit landen zoals: Italië, Polen, Rusland en Balkan. In die jaren kwam er een verzet tegen de immigratie. Dat leidde tot de wetten van 1924 die ervoor zorgden dat het aantal migranten kleiner werd. Na jaren van beperkende immigratie wetgeving was het aantal nieuwkomers in 1970 nog maar 3% van de bevolking.

In Australië, Canada en de VS geldt dat de Europese migratie inmiddels is gekrompen tot 10% van het totale aantal nieuwkomers. De migranten komen uit alle delen van de wereld naar deze landen. Die omvorming van de samenleving gaat niet zonder problemen en overal is de weerstand tegen deze nieuwe migratie zichtbaar.

3.4

Immigratie wordt door een deel van de wereld gezien als een keuze. Sommige landen zoals Canada en Australië hebben daarom ook een immigratiebeleid om ervoor te zorgen dat de migratie benut wordt voor het land. Een immigratiebeleid houdt in dat de landen regels hebben voor de migranten. Bij het migratiebeleid staan de economische criteria voorop. Maar het migratiebeleid kan ook tot vreemde situaties leiden. Zo worden de opleidingen van de Canadese migranten niet erkent, dus moeten ze onder hun niveau gaan werken, het talent van de migranten wordt dus onbenut gelaten.

Canada heeft als immigratiebeleid dat ze maar een beperkt aantal migranten en vluchtelingen binnen laat per jaar.

En Australië heeft sinds 1979 een puntensysteem voor economische migranten (dus migranten die voor betere werkomstandigheden/leven migreren). Daarbij letten ze voornamelijk op de opleiding die ze gedaan hebben, hoe goed ze de Engelse taal beheersen, de leeftijd en of ze geschikt zijn voor beroepen waar in dat land behoefte aan is. Ook hebben migranten nu voor 2 jaar in plaats van 6 maanden geen toegang tot de sociale zekerheid.

De landen in Europa hebben geen immigratiebeleid en Nederland heeft geen goed georganiseerd immigratiebeleid en kan daarmee dus een voorbeeld nemen aan Canada en Australië.

Paragraaf 4:

Welke groepen hebben zich na de tweede wereldoorlog in Nederland gevestigd en wat waren hun motieven?

De 4 groepen:

- Arbeidsmigranten
- Postkoloniale migranten
- Gezinsherenigers of gezinsvormers
- Vluchtelingen

4.1

Arbeidsmigranten zijn mensen die migreren voor de economische omstandigheden. Dus vanwege het werk. In 1960 kwamen er veel immigranten naar Nederland om werk te vinden. Door de **groeïende economie** was er genoeg werk in Nederland. Een groeiende economie is bijvoorbeeld als in een land de BBP in dat jaar groter was dan het jaar daarvoor. De mensen of immigranten die naar Nederland kwamen voor werk waren **gastarbeiders**. Ze worden zo genoemd omdat iedereen ervan uitging dat ze hier niet voorgoed zouden blijven.

Er zijn hoogopgeleide mensen uit de landen als Duitsland, de Verenigde Staten, Japan, China, Zuid-Korea en India. Die brengen kennis mee in de ICT-sector en de techniek. Dat zijn **kennismigranten**.

Ook zijn er nog mensen die illegaal naar Europa komen. Dat zijn **illegalen**, dat wil zeggen mensen die geen wettige toestemming hebben om hier te wonen en te werken.

4.2

Postkoloniale migranten zijn mensen die afkomstig zijn uit de voormalige koloniën en die vaak na de onafhankelijkheid van hun land zijn weggegaan. Nederland heeft veel kolonies gehad. Sommige van die kolonies zijn nu zelfstandige landen geworden. De inwoners van de kolonies (die eerst bij Nederland hoorden bijvoorbeeld) waren Nederlanders en werden daarom **rijksgenoten** genoemd.

Surinamers zijn mensen uit Suriname.

Antillianen zijn de mensen uit inwoners van de Benedenwindse eilanden Aruba, Bonaire en Curaçao, en de Bovenwindse eilanden Saba, Sint Maarten en Sint Eustatius. Oftewel het Caribisch deel van het Koninkrijk der Nederlanden.

4.3

Gezinshereniging zijn mensen die legaal in Nederland verblijven en hun gezinsleden laten komen.

Gezinsvorming is een Nederlander of iemand met een verblijfsvergunning die met een buitenlander trouwt en hier een gezin sticht.

4.4

Vluchtelingen zijn mensen die gevolgd worden vanwege hun geloof, politiek overtuiging of seksuele geaardheid of als zij op de vlucht moeten vanwege oorlog.

Als vluchtelingen zijn gevlucht worden ze opgevangen in een land of **regio**. Meestal in een buurland. Sommige vluchten naar het westen en vragen asiel (toevluchtsoord) aan, dan is er hoop dat ze daar permanent kunnen vestigen. Mensen die naar zo'n asiel zoeken zijn **asielzoekers**.

4.5

De belangrijkste internationale verdragen voor hoe landen met migranten om moeten gaan zijn:

- **De Universele Verklaring van de Rechten van de Mens:**
land mag niet discrimineren en dat de rechten en vrijheden van mens, dus ook van nieuwkomers, moeten worden nagekomen.
- **Het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens**
Verplicht Nederland om inwoners de gelegenheid te geven tot gezinshereniging en gezinsvorming. Hierbij mag een overheid wel aanvullende voorwaarden stellen.
- **Het VN-Vluchtelingenverdrag**
Is de basis van asielrecht. Een vluchteling wordt gedefinieerd als 'iemand die gegronde redenen heeft te vrezen voor vervolging wegens godsdienstige of politieke overtuigingen of nationaliteit.
- **Akkoord van Schengen**
er mag vrij verkeer van personen en goederen in binnengrenzen van de landen in het schengengebied. Omvat nu 26 landen.

Paragraaf 5:

Hoe ervaren nieuwkomers en ingezetenen de veranderingen die migratie met zich meebrengt?

5.1

De migratie neemt een verandering met zich mee, **verandering van generaties**: de leefwereld van ouders en hun kinderen verschilt nogal. Bijvoorbeeld: de taal. De eerste generatie migranten spreekt de taal van land van herkomst, maar hun kinderen beheerst die taal al een stuk minder en hun kinderen nog minder of helemaal niet.

Een tweede voorbeeld is **gemengde huwelijken** (een huwelijk dat gesloten wordt tussen twee partners met een andere religieuze, etnische, economische achtergrond.) In de eerste generatie gebeurt dat bijna niet, de generatie erna al meer en hun kinderen nog meer. Een derde voorbeeld is het geld dat wordt overgemaakt naar het land van herkomst, ook wel **remittances** genoemd. Veel migranten zien het als hun plicht om de familie die ze achter hebben gelaten te steunen. En voor de generaties erna is dat al minder.

5.2

De geschiedenis van immigratie is de geschiedenis van vervreemding. **Vervreemding** wil zeggen dat mensen zich niet echt thuis voelen in hun omgeving. **Verlies** betekent het verliezen van eigen culturele gewoontes.

Er ontstaat onzekerheid in migrantengezinnen. Er zijn **tegenstrijdige ambities** bij de ouders. ze willen dat hun kind succesvol zijn, maar tegelijk willen ze dat hun kind vasthouden aan cultuur gebruiken en dicht bij hen in de buurt blijven.

5.3

Sommige burgers merken ook dat er sprake is van vervreemding. Er is sprake van een symbolische lading (Dingen die te maken hebben met de omgang met culturele verschillen) en vinden dat ze hun cultuur kwijt raken.

5.4

Hoe gaat het met de migranten en hun kinderen in het onderwijs en op de arbeidsmarkt. De meningen over hoe het gaat verschillen heel erg. Er is een vooruitgang (ontwikkeling) op veel gebieden maar er zijn tegelijkertijd ook tekens van stagnatie (tot stil stand komen, geen ontwikkeling meer).

- **Onderwijs:**
Er is een mobiliteit (mogelijkheden om te stijgen en dalen) in het onderwijsniveau. De deelname aan hoger onderwijs in de migrantenfamilies is gestegen. Maar nog steeds maken veel hun school niet af.
- **Arbeidsmarkt:**

5.5

Migratie kan ook voordelen hebben in economische en culturele kant. De mensen die voor weinig geld willen werken waren vroeger vaak laaggeschoolde mensen, die moesten dan in fabrieken werken. De migranten gaan vaak in de fabrieken werken. Maar nu wordt er gezine dat de kinderen van de migranten bij de middenklasse behoren. Ze worden vaak advocaten, politieagenten, artsen, leraren en ondernemers.

De sociale mobiliteit (mogelijk heid om te stijgen op de sociale ladder) in de migrantengezinnen maakt een goede ontwikkeling door. In landen verandert er nog meer. De pluriformiteit (diversiteit) is toegenomen.

Paragraaf 6:

Welke fasen in het integratieproces kun je onderscheiden?

6.1

In de geschiedenis van migratie zijn er drie uiteenlopende reacties: vermijding, conflict en aanvaarding. dit zijn de drie manieren om met het verlies van zekerheden om te gaan. Vermijding wil zeggen dat een nieuwe werkelijkheid uit de weg wordt gegaan. Een ontwikkeling dat er iets wezenlijks aan het veranderen is. Door de veranderingen ontstaan er conflicten. Conflicten zijn botsingen die kunnen ontstaan op verschillende manieren. Als laatsten helpt het vaak om de veranderingen te aanvaarden. Aanvaarding is het accepteren.

Vermijding, conflict en aanvaarding zijn de stappen om ingewikkelde veranderingen begrijpelijk te maken.

6.2

Vaak als er migranten komen worden ze ontlopen of vermijd, de migranten en burgers houden afstand. Dit heet **segregatie**, het ruimtelijk uit elkaar groeien van bevolkingsgroepen. Kan je ook wel zien als soort zoekt soort. Mensen met dezelfde **sociale** en **etnische achtergrond** zoeken elkaar vaak op. Sociale achtergrond heeft te maken met alle factoren die te maken hebben met de thuissituatie, de erfelijke factoren en het sociale milieu waaruit de iemand komt. Etnische achtergrond heeft te maken met de betrekking hebben op een volk of een bevolkingsgroep.

Er zijn een paar motieven voor segregatie:

- Het vermindert de conflicten tussen sociale groepen
- Het vergemakkelijkt de sociale controle binnen die groepen
- Het biedt mogelijkheden een stem te hebben in de politiek
- Het vergemakkelijkt de wens van de leden van een gemeenschap om hun eigen groepsidentiteit en levensstijl te behouden.

Vaak bij segregatie trekken de oorspronkelijke burgers weg uit de wijken waar veel migranten zich vestigen. De term '**witte vlucht**' wordt hier vaak voor gebruikt.

6.3

Door de concurrerende migranten is er een **verdringingsmechanisme**, want als een lagere betaalde migrant het werk van een nederlander overneemt. Andere mensen worden verdrongen en dat heeft op andere dingen weer invloed.

6.4

Er zijn conflicten tijdens de zoektocht naar aanvaarding van migranten en hun kinderen als onderdeel van samenleving. De meningen zijn verdeeld. Er staan twee filosofische benaderingen tegenover elkaar: de republikeinse en de multiculturele. De **Republikeinse** kijken naar gedeelde toekomst en wilt weinig weten van verschillende etnische achtergronden. En de **multiculturele** gaan uit van idee van multiculturele samenleving en wil diversiteit van verschillende etnische groepen behouden.

Stap voor stap krijgt de aanvaarding van migranten en hun kinderen als onderdeel van de samenleving vorm. Er wordt steeds meer geaccepteerd.

Een deel van de geschiedenis van de immigranten zijn de **drie generaties**.

1. De eerste generatie zijn de oorspronkelijke immigranten, leeft nog sterk met de tradities uit het land van herkomst.
2. De tweede generatie zijn de kinderen van de oorspronkelijke immigranten. Die zich meer bij het land horen, maar de tradities nog doorkrijgen van hun ouders

3. De kleinkinderen van de oorspronkelijke immigranten. Die krijgen geen tradities meer mee van hun ouders. Ze vinden hun eigen plek in de samenleving.

Er moet meer worden nagedacht over de langetermijnontwikkelingen van de immigratie.

Paragraaf 7:

Wat is burgerschap?

Door de migratie kwestie wordt in verschillende landen nagedacht over het introduceren van **maatschappelijke stages** in het onderwijs. Een maatschappelijke stage houdt in dat scholieren vrijwilligerswerk doen als onderdeel van het onderwijsprogramma, in plaats van de gebruikelijke lessen te volgen.

7.1

Het kennen van een landstaal is voor mensen belangrijk om zich zichtbaar te maken in de samenleving. Want als je de landstaal niet spreekt kunnen mensen niet met je communiceren. De taal is zo belangrijk, maar bij migrantengezinnen is er **taalachterstand**. Het is de bedoeling dat de **laaggeletterdheid** (moeite hebben met lezen, schrijven en/of rekenen) wordt verbeterd.

Er is een **groeierende kloof** tussen laag- en hoogopgeleide mensen in de samenleving. Het heeft grote gevolgen voor de samenleving. De laagopgeleide mensen voelen zich snel een gediscrimineerde minderheid.

7.2

Er ontstond een vraag in europa; welke kennis heb je nodig om als burger uit de voeten te kunnen? Er ontstond een zoektocht naar het antwoordt van deze vraag. Het gaat niet alleen om kennis, maar ook om wat je weet over de geschiedenis en rechtsstaat in een land. Deze zoektocht heeft geleid tot een **historische canon**, een lijst van vijftig onderwerpen die iedereen zou moeten weten over de Nederlandse geschiedenis en cultuur.

7.3

Veel migranten gaan in op de arbeidsmarkt in de **lage arbeidsdeelname** werken. Er zijn twee mogelijkheden op de beperkte arbeidsdeelname van migranten en het hoge beroep op de verzorgingsstaat:

- Beperken van toegang tot de **sociale zekerheid** voor de nieuwkomers.
- Het nemen van algemene maatregelen die de **arbeidsparticipatie** verhogen en de afhankelijkheid van de verzorgingsstaat verminderen.

Arbeidsparticipatie gaat over de inwoners die deelnemen aan het arbeidsproces. Alle 15- tot 75-jarigen behoren tot de beroepsbevolking. Dit houdt in dat zij in theorie deelnemen aan de arbeidsmarkt.

7.4

Er ging nog een andere vraag rond: wat betekent de norm van **gelijke behandeling**?

Er zijn twee manieren om naar de gelijke behandeling te kijken.

- **Juridische uitleg**
Wie geen wetten overtreedt, staat vrij om zijn of haar opvattingen of levensstijl te koesteren. Mensen hebben de kans om hun privé leven naar hun zin te maken, ook als ze het anders doen dan de andere mensen. Dat mag zolang de vrijheid van de andere burgers niet beperkt wordt.
- **Normatieve uitleg**
In de publieke ruimte moet een idee over gelijkwaardigheid worden nageleefd dat verder gaat dan het strikte handhaven van wetten.
Het uitgangspunt is:
Je moet handelen op een manier waarvan je zou willen dat iedereen jou zo behandelt.

De overheid speelt in de gelijke behandeling ook een grote rol. De overheid zorgt dat de wetten worden uitgevoerd. Maar ook komt de overheid in actie en probeert mensen te leren een zelfstandige invulling te geven aan hun leven.

Ook als dat niet past bij de rolverdeling in het gezin. Ook zou de overheid dan alle seksualiteiten moeten ondersteunen. Zelf als dat tegen gelovige in gaat. Het gaat hier om een vorm van **emancipatie**

Emancipatie is het streven naar en de ontwikkeling van gelijke rechten en zelfstandigheid voor groepen die eerst werden gediscrimineerd.

Sommige zeggen dat de overheid strikt **neutraal** moet zijn. Dus niet met de gelijkheid moeten bemoeien.

Paragraaf 8:

Welke argumenten spelen een rol bij het debat over toelating en opvang van vluchtelingen?

8.1

Europa heeft open binnengrenzen, terwijl er geen gevoel van een gemeenschappelijke buitengrens is ontstaan. De een wil dat de binnengrenzen weer opgetrokken worden en de ander zegt dat de buitengrenzen goed bewaakt moeten worden.

Het onderscheid maken van muren en grenzen helpt bij de omgang met grenzen binnen

Europa. Muren verbieden het menselijk verkeer en grenzen reguleren het. Tegenwoordig denken mensen bij een grens meteen aan hekken en muren, maar dat is dus helemaal niet het geval.

8.2

Het is mogelijk om oordeel over vluchtelingen te vormen in vier begrippen.

- De morele kant
Hier gaat het om wat de goede willen doen. Vluchtelingen die alles waren voor een goed onderkomen te zoeken. Moeten ze geholpen worden of niet is de vraag. Er zijn twee soorten ethiek.
Direct handelen zonder je te bedenken wat de gevolgen mij noemen we **overtuigingsethiek**
Wanneer je eerst nadenkt over wat de goede mogelijkheid is en over de gevolgen, dan gaat het om **verantwoordelijkheidsethiek**.
In deze vluchtelingencrisis gaat het tussen twee verplichtingen: zorgen voor het welzijn van eigen bevolk binnen grenzen en zorgen voor slachtoffer van geweld buiten de grenzen
- De belangen kant
Hier gaat het om **eigenbelang**. Mensen die willen dat de grenzen open moeten blijven, willen dat zodat er geen tekort komt op de arbeidsmarkt.
Ook is het dat we de mensen nodig hebben tegen de **vergrijzing** in ons land.
- Onmacht
Hier gaat het erom dat doordat er onbeperkte opvang is voor vluchtelingen dat er onmacht komt voor de burgers in het land.
- Het recht
Hier gaat het erom dat mensen vinden dat vluchten het **internationale recht** is. voorstanders van open grenzen stellen dat de ingezetenen geen bijzondere rechten hebben tegen nieuwkomers

8.3

Er werd onderzoek gedaan naar hoe de betrokkenheid van mensen bij elkaar verandert als de gemeenschap waarin ze leven steeds groter wordt. Vroeger leefde mensen in een drop en nu in een stap of provincie. Het wordt **identificatie in een uitdijende kring** genoemd.

Het vermogen om je in te leven in een ander wordt **inlevingsvermogen** genoemd. Mensen in een land spreken van een **gezamenlijke taal**. en om dat te kunnen begrijpen hoe andere zich voelen heb je inlevingsvermogen nodig. Het eigen land voor zeggen veel landen.

De keuze tussen open en gesloten grenzen staat voor veel meer. Er is nu een meer afsluiting (**protectionisme**), maar er wordt gestreven naar openheid (**internationalisme**)